

Behandling og diagnostik på tværs af landegrænser

Fra og med 2014 er et nyt EU-direktiv om retten til behandling i udlandet trådt i kraft. Men det ændrer ikke det store for danskere, der ønsker at tage til udlandet for at blive diagnosticeret eller behandlet.

Danmark er et lille land, der ikke nødvendigvis har den bedste ekspertise på alle sygdomme. Det har i mange år været sådan, at man med sygehusets og sundhedsstyrelsens mellemkomst kan komme til udlandet, hvis der er bedre muligheder dér. Men det kan være endog meget vanskeligt at "få lov". Sådan er det også i mange andre lande. Derfor blev der i 2011 vedtaget et EU-direktiv, der sigter på at fastslå patienters rettigheder i forbindelse med diagnostik og behandling på tværs af landegrænser i EU.

Direktivet har mange navne – det officielle er "Direktiv om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser" (det har direktiv nummer 2011/24). Det trådte i kraft 1. januar 2014. I princippet har alle borgere i EU ret til at vælge sundhedsydelser i et andet land på samme vilkår som det andet lands borgere. Ydelserne kan betales fra Danmark, men maksimalt med det beløb, ydelsen ville have kostet i Danmark – en eventuel rest skal man selv betale. Man skal også selv betale for ophold, transport mv.

Selvom det er en rettighed, er der i realiteten mange formaliteter, der skal overholdes, ikke mindst når man kommer fra Danmark. De danske politikere har nemlig valgt at gennemføre regler, der er meget restriktive i forhold til intentionerne i direktivet. Vigtigst er det, at man skal søge sin region om forhåndstilsagn til at tage til udlandet, hvis man vil være sikker på, at regningen kan betales af Danmark. Man skal søge om forhåndstilsagn, når

- Der er tale om planlagt hospitalsindlæggelse
- Der er tale om sundhedsydelser, der i Danmark hører til på regionsniveau eller på højt specialiseret niveau.

Med andre ord kan man ikke tage til udlandet uden først at have fået lov, hvis de ydelser, man rejser efter, kræver indlæggelse eller er specialiserede. Det er rigtig mange af de ydelser, som sjældne patienter har brug for.

Der er også et andet grundlag, man kan bruge i forbindelse med at søge behandling og diagnostik i udlandet. Det er en 10 år gammel EF-forordning (forordning nr. 883/04). Faktisk kan det være mere fordelagtigt.

Det er ganske vanskelige regler, der er tale om. Hvis man overvejer at efterspørge sundhedsydelser i udlandet er det stærkt tilrådeligt at søge rådgivning og vejledning. På Sjældne Diagnoser's hjemmeside kan man finde links hertil, se http://viden.sjaeldnediagnoser.dk/?page_id=81

